

Fest steht die Wacht im Osten

Trotz feindlicher zahlenmässiger Überlegenheit haben deutsche Truppen zwei Monate hindurch die Front bewahrt

Aus dem Führerhauptquartier, am 17. Sept. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

In der Abwehrschlacht, die seit über zwei Monate im Osten tobt, ist es den Sowjets trotz ihrer grossen zahlenmässigen Überlegenheit nirgends gelungen unsere Front zu zerschneiden und zu operativen Erfolgen zu kommen. Wo unsere Truppen Gelände aufgegeben haben, geschah dies immer planmässig in voller Ordnung unter Wahrung des Zusammenhaltens der Front.

Im südlichen und mittleren Abschnitt der Ostfront, wo der Schwerpunkt der feindlichen Angriffe liegt, ist eine großartige Frontbegradung im Gange, mit der neue Reserven gewonnen wurden. Im Rahmen dieser Absetzbewegungen wurden die Städte Noworossijsk und Brjansk nach restloser Zerstörung aller wichtigen Anlagen planmässig geräumt.

Westlich Jelnya und südlich Bjeli wurden Angriffe starker sowjetischer Kräfte unter für den Feind schweren menschlichen und besonders hohen Panzerverlusten abgeschlagen. Einzelne Einbrüche wurden abgeriegelt.

Auch südlich des Ladogasee blieben den ganzen Tag über laufende feindliche Angriffe ohne Erfolg.

An der übrigen Ostfront wird nur örtliche Kampfaktivität gemeldet.

Das Jagdgeschwader 52 errang an der Ostfront ebenfalls den 7000. Luftsieg.

Die erbitterten Kämpfe im feindlichen Landekopf in Mittelitalien halten mit unverminderter Heftigkeit an. Es gelang bei Salerno den feindlichen Landungskopf noch weiter zusammenzudrängen. Im Raum von Eboli, wo der feindliche Widerstand sich wesentlich verstärkte, vernichteten unsere Truppen abgeschnittene nordamerikanische Kampfgruppen und brachten dabei Gefangen und Beute ein. Feindliche Fallschirmtruppen, die im Rücken unserer Kampffront absprangen, wurden vernichtet. Zur Entlastung seiner an diesem Landungskopf kämpfenden Verbände hat der Feind im südlichen Teil des Golfes von Salerno neue starke Kräfte ans Land geworfen. Heftige Kämpfe sind hier im Gange.

Die Luftwaffe griff feindliche Schiffsansammlungen wiederholt an. Dabei erhielten ein grosses Kriegsschiff und ein Zerstörer so schwere Bombentreffer, dass mit ihrer Vernichtung gerechnet werden kann. Eine Anzahl weiterer Schiffe wurde beschädigt.

Eine Rote deutscher Schnellboote versenkte unter Führung des Oberleutnants zur See Schmitt im Adriatischen Meer vor einigen Tagen ein Torpedoboot, zwei Minensuchboote und einen Bewacher der Badoglio-Regierung. Ferner brachte sie den auf erster Fahrt befindlichen Truppentransporter »Leopard« mit Tausend italienischen Soldaten an Bord und drei weitere Dampfer auf. Nach Einlaufen in einen grossen adriatischen Hafen zwang sie den dortigen Seebefehlshaber und den Stadtprefekten zur Waffenstreckung.

Sicherungsfahrzeuge eines deutschen Geleites versenkten vor der westnorwegischen Küste ein angreifendes britisches Schnellboot und schossen ein Torpedoflugzeug ab.

Britisch-nordamerikanische Bomberverbände griffen am gestrigen Tage wiederum west- und südfranzösisches Gebiet an. Besonders in der inneren Stadt von Nantes wurden durch Sprengbomben schwere Zerstörungen verursacht. Die Bevölkerung hatte erhebliche Verluste. Einzelne feindliche Störflugzeuge warfen in der vergangenen Nacht Bomben auf nördliches Reichsgebiet, die keinen Schaden anrichteten. Durch Luftwaffe und Kriegsmarine wurden gestern 28 feindliche Flugzeuge, meistens viermotorige schwere Bomber abgeschossen.

Deutsche Fernjäger brachten über den hohen Atlantik ein feindliches Grossflugboot zum Absturz.

LOTTA ACCANITA PRESSO SALERNO ED EBOLI

Dal Quartiere generale del Führer, 17 settembre. Il Comando Supremo delle Forze Armate comunica:

Nella battaglia difensiva, che già da più di due mesi infuria in oriente, le truppe sovietiche nonostante la loro grande profonderanza numerica, non sono riuscite in nessun punto a sfondare il nostro fronte ed a raggiungere risultati operativi. Dove le nostre truppe hanno abbandonato territori, ciò è avvenuto secondo i piani, in perfetto ordine e mantenendo intatta la compattezza del fronte.

Nella parte meridionale e centrale del fronte orientale dove gravano gli attacchi nemici, è in corso un importante livellamento del fronte col quale si sono rese disponibili nuove riserve. Nell'ambito di questi movimenti di ritirata sono state sgombrare le città Novorossijsk e Brjansk dopo la completa distruzione di tutti gli impianti importanti secondo i piani prestabiliti.

A ovest di Jelnya e a sud di Bjeli sono stati respinti attacchi di importanti forze sovietiche con perdite umane e particolarmente forti di carri armati. Singole irruzioni sono state arginate.

Anche a sud del Ladoga gli attacchi nemici ripetuti per tutto il giorno, rimanevano senza successo.

Dal rimanente del fronte orientale si annunzia soltanto attività combattiva locale.

Il 52° stormo aereo raggiungeva sul fronte orientale la sua 7000a vittoria aerea.

I duri combattimenti sulla testa di ponte nemica nell'Italia centrale continuano con immutata violenza. Presso Salerno è riuscito di ridurre ulteriormente la testa di sbarco nemica. Nel settore di Eboli, dove la resistenza a nemica si è notevolmente rinforzata, le nostre truppe hanno annientato gruppi di forze nord-americane isolate facendo prigionieri e bottino. Gruppi di paracadutisti che erano ca-

lati alle spalle del nostro fronte di combattimenti sono state annientate. Per alleggerire i reparti del proprio corpo di sbarco combattenti, il nemico ha gettato in campo nuove importanti forze nella parte meridionale del golfo di Salerno. Qui sono in corso duri combattimenti.

La Luftwaffe ha nuovamente attaccato raggruppamenti di navi nemiche. In tale attacco una grossa nave da guerra e un cacciatorpediniere venivano così gravemente colpiti che si può calcolare sulla loro perdita. Numerose altre navi furono danneggiate.

Una flotta di Mas tedeschi sotto la guida del primo tenente di Marina Schmitt affondava giorni fa nel Mare Adriatico una torpediniera, due dragamine ed una nave di scorta del governo di Badoglio. Inoltre catturavano la nave da trasporto di truppe »Leopard«, che compiva il suo primo viaggio con a bordo 1000 soldati italiani e altri tre piroscali. Dopo l'approdo in un grande porto adriatico essi costringevano il locale comandante di porto e il prefetto della città alla resa.

Navi di scorta di un convoglio tedesco affondavano davanti alla costa occidentale norvegese un Mas britannico che tentava l'attacco e abbatterono un aereo silurante.

Reparti di bombardieri britannici e nord-americani attaccavano ieri nuovamente la Francia occidentale e meridionale. Particolarmente nell'interno della città di Nantes sono state causate dal lancio di bombe dirompenti gravi distruzioni. La popolazione soffrì rilevanti perdite. In singoli voli di disturbo nella scorsa settimana furono gettate bombe sul territorio settentrionale del Reich che non causavano danni. La Luftwaffe e la Marina di guerra abbatterono ieri 28 apparecchi nemici in gran parte bombardieri pesanti quadrimotori.

Cacciatori tedeschi a grande autonomia distruggevano in pieno Atlantico un idroplano nemico.

Nemška obramba na vzhodu je ostala neomajna

Navzlic številni sovražnikovi premoči so nemške čete cela dva meseca trdno varovala nemško bojno črto

Iz Führerjevega glavnega stana, 17. sept. Nemško vrhovno poveljništvo objavlja:

V obrambni bitki, ki divja nad dva meseca na vzhodu, se sovjetskim četam kljub veliki številni premoči nikjer ni posrečilo razbiti naše fronte in doseči operativne uspehe. Kjer so naše čete morale opustiti ozemlje, se je zgodilo to po načrtu in polnem redu z varovanjem strajnostni fronte.

Na južnem in srednjem odseku vzhodnega bojišča, kjer je težišče sovražnikovih napadov, je v teku velikopotezno izravnavanje fronte, s katerim so bile pridobljene nove rezerve. V okviru teh odmakalnih pokretov sta bili mesti Novorossijsk in Brjansk po popolnem uničenju vseh važnih naprav izpraznjeni po načrtu.

Zapadno od Jelnje in južno od Bjelija so bili napadi močnih so-

vjetskih sil odbiti s hudimi sovražnikovi žrtvami ljudi, zlasti pa z veliki izgubami oklepnih voz. Posamezni vdori so bili zajejeni.

Tudi južno od Ladoškega jezera so ostali brez uspeha sovražni napadi, ki so se ponavljali ves dan.

Z ostalega vzhodnega bojišča poročajo le o krajevnih bojnih delavnosti. 52. letalska skupina je na vzhodni fronti dosegla prav tako 7000. letalsko zmago.

Ogorčeni boji na sovražnikovem predmostju v srednji Italiji se nadaljujejo z nezmajšano srditostjo. Posrečilo se je sovražnikovo predmostje pri Salernu še bolj zožiti. Na področju pri Eboli, kjer se je sovražnikov odpor bistveno ojačil, so uničile naše čete odrezane severno-ameriške bojne skupine ter so privlekle njektnike in plen. Sovražnikove skupine padalcev, ki so odskočili v

zaledju naše bojne fronte, so bile uničene. Za razbremenitev svojih oddelkov, ki se bore na tem predmostju, je sovražnik izkreal v južnem delu Salernskega zaliva nove močne sile. Tu so v teku hudi boji.

Letalsko orožje je ponovno napadlo sovražnikova zbiranja ladij. Pri tem sta bila neka večja bojna ladja in neki rušilec z bombami tako hudo zadeta, da se more računati s njunim uničenjem. Več nadaljnjih ladij je bilo poškodovanih.

Oddelek nemških hitrih čolnov je potopil pod vodstvom pomorskega nadporočnika Schmitta pred nekaj dnevi na Jadranskem morju torpedni čoln, dva iskalca min in stražno ladjo Badoglio vlad. Nadalje je zajel prevozno ladjo za čete »Leopardi«, ki je bila na prvi vožnji s 1000 italijanskimi vojaki na krovu, in tri nadaljne parnike. Po prihodu v neko veliko jadransko luko je prisilila tamonjskega poveljnika in mestnega prefekta k predaji orožja.

Zaščitne ladje nekega nemškega konvoja so potopile pred zapadno norveško obalo napadajoč angleški hitri čoln ter sestrelile eno torpedno letalo.

Angleški in severnoameriški oddelki bombnikov so včeraj zopet napadli zapadno in južno francosko področje. Posebno v notranjem mestu Nantesa so povzročile rušilne bombe hude poškodbe. Prebivalstvo je imelo znatne izgube. Posamezna sovražnikova vzemirjevalna letala so metala v preteklih dneh bombe na severno državno ozemlje, ki pa niso povzročila nobene škode. Letalsko orožje in vojna mornarica sta včeraj sestrelila 28 sovražnikovih letal, po večini štirimotornih težkih bombnikov.

Nemški lovci za dolge plete so nad odprtim Atlantikom sestrelili velik sovražnikov hidroplan.

Zavezniki ne mislijo spoštovati nevtralnih ozemelj

Berlin, 18. sept. Na tiskovni konferenci v nemškem zunanjem ministru so opozorili na izjavo ameriškega notranjega ministra Ickesa, ki je omenil, da ugneženi zavezniki v vlogi svetovnih policajev vzeti v oblast tudi nekatera nevtralna ozemlja, ki bi tam razmestili svoja letala in uredili oporišča za vojno in morarico. V premlju, ki ga je sprejela vlada maršala Badoglio, so rekli v zunanjem ministru, so omejile, ki bodo zaveznikom omogočile, da bodo lahko od Italije zahtevali takšne ugodnosti.

Poljska noče biti žrtev spoštovanja zaveznikov z Rusijo

Stockholm, 16. sept. Novi zunanji minister begunske poljske vlade v Londonu Romer je izjavil, da ni nobenega opravičila za to, da bi silili Poljsko, naj bi doprinesla še nove žrtve. Nobena poljska vlada se ne bi mogla pogajati na taki osnovi. Romer je naglasil, da Poljaki, ki se še nahajajo v Rusiji, Rusije ne morejo zapustiti. Sporazum, ki ga je svoječasno sklenil Sikorski, je bil podpisan samo zaradi tega, da bi rešil milijon Poljakov, ki so jih kot ujetnike odvedli v Rusijo. Po trditvah angleških listov je ostalo od tega milijona samo še 300.000 Poljakov živih. Danes, ko sta Anglija in Amerika pripravljene priznati Sovjetom še večje koncesije kakor leta 1941, se lahko smatra izjava Romerja le še kot preventivna obramba proti novim koncesijam na račun Poljske.

Tehtne Rosenbergove besede o socialni pravičnosti in prav pojmovani človečnosti

Strassburg, 18. septembra. DNB. Alfred Rosenberg se je v svojem velikem govoru v Strassburgu prav posebej dotaknil važnega vprašanja o socialni pravičnosti ter o človečnosti, ki so jo po svetu napačno razumeli.

Zlasti važne so njegove tehtne besede o vekovnem teženju narodov po socialni pravičnosti. Dejal je, da v vseh evropskih narodih vre in potihem til že celih 150 let, da bi prišli do tistih življenjskih pravic, ki so eburni človeški skupnosti nenadomestljive in neprepotne za zdrav razvoj. Krik po socialni pravičnosti se še ni polegal, toda milijoni so bili glede svoje življenjske usode prevrteni. Zgodovinska zahteva po socialni pravičnosti je še danes naša zahteva — je poudaril govornik — in glede tega ne mislimo odnehati niti zdaj v vojni, še manj pa po zmagi. Zgodovina je hotela, da je socialno gibanje zašlo v sleparske judovske roke. To je bila ravno največja nesreča za vse evropske narode. Zgodilo se je namreč, da so zdravemu klicu po socialni pravičnosti judje dodeljali še zahtevo po internacionalni. Iz tega se je rodila zmeda, s katero se nacionalno čuteč Nemec ni mogel strinjati. Nacionalnosocialistična misel, torej misel, ki je vse težnje po socialni pravičnosti naslonila na narodno vrednoto in jih usmerila v narodov prid, je bila nova in je zavetela med evropskimi narodi ter rodila bogate sadove. Tudi to je eden izmed vzrokov, zakaj so Nemčiji napovedali vojno: Nemčija se je namreč na svojo moč trudila za pravično ureditev svetovnega prostora, o čemer pa sebični koristolovci niso hoteli prav nič slišati. Prav v tem je bistvo velikega svetovnega spora: Amerikanci in Angleži so se bali, da bi svet osredel, ker bi v takem primeru padli ob svojo krivično dobičko, in zato so se rajši odločili za vojno proti Nemčiji, ki se je zakejala, da mora svet zaživeti v čistem ožračju socialne pravičnosti.

Dokaz, da nacionalnosocialistično naziranje ni bil mrtev nauk, marveč živa resnica, je nemška delovna služba. Kako imenitno se je izkazalo, ko so cele množice mladeničev in mladenk zapustile zabavišča ter prijele za lopate. Prav nobene škode ni za raznežene mljenke, če so se lotili poštenega dela, ker je marsikdo šele tu začutil pravo tovarniško delovno skupnost, začutil pa tudi veliki in resnični utrip domovine.

Drug dokaz, kako zdravo je bilo zedro nemške težnje, pa je po Rosenbergovih besedah viden v viteškem križu, ki so ga v prejšnjih letih podelili samo častnikom, a ga

Tudi besedo »človečnost« so docela napak razumeli

Tu se je govornik dotaknil judovskega vprašanja, s katerim se je morala Evropa baviti in mučiti že celih 2000 let. Niso ga rešili, čeprav so v zgodovini ponovno nastopile dobe, ko je ravno to vprašanje čakalo nujne rešitve. Judovstvo je zmeraj znalo zastrupljati ožračje ter vsako dobo obrniti v svojo prid s prevarami in nasiljem. Jude so v preteklih stoletjih že večkrat preganjali, a vsi ti poskusi so bili le krajevni, tako da se Evropa kot celota nikoli ni mogla znebiti te more. Pozneje je celo nastopila doba, ko so hoteli judovstvo postaviti na višjo raven pred slepico besedo »človečnost«. Ta »človečnost« pa je v 130 letih pokvarila vse evropsko gospodarstvo ter umazala vse politiko in kulturo. Nemški narodni socializem pa se je odločil za stališče, da je iz socialnih in nacionalnih razlogov treba judovstvo brezpogojno iztebiti, ker bi Nemčija drugače ostala večno razklana in plen nizkotnih »rozov«. Tako je namreč Nemčija pravilno razumevala besedo »človečnost«, kakaj docela človeško je, da se gobavec znebi svoje gobavosti.

Kako naj bi nas vendar Amerika učila kulture?

Da Amerikanci, s katerimi smo se spletili v spore, niso imeli najmanjšega pojma, kaj pomeni kultura, je za vsakega Nemca postala jasna resnica. Za primer je govornik navajal nekaj majhnih alžaskih mest, v katerih si župani prizadevajo, da bi bilo njihovo gledališče ali opera na višku. V Združenih državah, ki štejejo 130 milijonov ljudi, pa imajo le eno samo tako kulturno ustanovo, pa še a to delajo denarniki svoje kupčije. »In ti ljudje mislijo!« — je govornik vzkliznil — »da bi morala ameriška doba stare in trblo celino učiti, kaj je kultura!« Če nasprotniki pošiljajo svoje bombnike nad Nemčijo in nenadomestljive kulturne zaklade uničujejo v prah in pepel, potem je to strašno znamenje našega časa. S tem pa je tudi vsem Nemcem nalozena dolžnost, da morajo tega nasprotnika iz vsega srea sovražiti.

Niti za hip ne mislimo, da bo to slabilo naše moči, je zaključil govornik, ravno nasprotno: usoda je nemškemu narodu nalozila ta težek boj. Toda vsak Nemec razume polnost nemške države, in prišel bo dan, ko se bo to tudi izpolnilo!

Nemčija obvladuje evropski prostor, Japonska pa prav vse strateške postojanke vzhodnega azijskega prostora

Berlin, 17. sept. Vojaški dogodki štirih preteklih vojni let so se začeli z vojnimi nastopi na Poljskem l. 1939. Poljska bi tedaj po vsej verjetnosti pristala na nemške zahteve, če se ne bi vmešala Anglija, za katero je zopet stala Amerika. Tako je prišlo do vojne, katere prva posledica je bila popolna zmaga nad Poljsko.

Ko je Hitler po prvih velikih nemških zmagah l. 1940 stavil svoje mirovne ponudbe, je bila zopet Anglija tista, ki ni hotela odjenjati. V Londonu so tedaj vse upe in nade položali na velike kopenske nastope, ker so si zagotovili podporo Grčije. Istočasno so računali, da se bodo temu sklopu pridružile tudi ostale balkanske države, na tihem so pa računali tudi na podporo Turčije in Sovjetske Rusije. Toda vse te račune je nemška politika in nemško orožje prekrizalo.

Ko je Anglija tudi tod izgubila svojo igro, je upala, da bo mogla z ogromnimi vojnimi pripomočki Sovjetske Rusije premagati Nemčijo. In zopet se je zgodilo drugače. Ko je nemško vodstvo prišlo do prepričanja, da je vojna na vzhodu neizbežna, je ukazalo napad 22. junija 1941. Po prvih velikih uspehih so sledile izmenične borbe, ki so se zavlekle vse do spomladi 1943. Izid teh borb je bil, da se je nemško bojišče v Evropi pomaknilo za 1000 do 1500 kilometrov stran od starih nemških meja in tvorilo ogrado, ki varuje Evropo pred sovjetskim vdomom. Angleško upanje, da bo Sovjetska zveza sama izsilila odločitev v boju proti združenji Evropi, je bilo jalovo.

Medtem so Angleži in Severnoamerikanci začeli z nastopi, ki naj bi iz Afrike zagrozili Evropi. V noči na 8. november so se sovražnikove enote izkrcale v francoski Severni Afriki in začele prodirati proti vzhodu. V Tunisu,

ob pobočjih Atlasa, so naletele na obrambno črto onih sil, ki so se tam ugnezdile. Te sile so se morale boriti na vzhodu in zapadu, ker je bila nemško italijanska vojska, ki se je borila pri El Alameinu, prisiljena zaradi silovite nasprotnikove premoči na umik proti zahodnim tripolitanskim hribom. Mesce in mesce so nemške sile kljubovale napadom daleč nadmočnega nasprotnika, dokler ni 13. maja prišlo do častne vojne, ker je bil preizbran dovoz streliva in preskrbe. Junjska borba teh čet ni bila zaman. Pomenila je pridobivanje časa, ki je bil potreben, da se je zgradilo in utrdilo evropsko obrambno bojišče.

Istočasno so poskušali Angleži in Amerikanci zrahljati nemško notranje bojišče, in sicer s strahovalnimi letalskimi napadi, ki so se usmerili proti velikim mestom in njihovemu prebivalstvu in so trajali vse leto. Zaradi tega je brez dvoma prišlo do velike obremenitve prebivalstva, ki je bilo udarjeno, toda to nečloveško vojskovanje ne bo prineslo odločitve. Prav tako ne bo prinesel odločitve morebitni nasprotnikov poskus, da bi si osvojili Evropo, ki je s svojimi vzhodnimi pokrajini sposoben prederiti samo sebe.

Iz zavzete Sv. Afrike se je Britancem in Amerikancem posrečilo, da so v noči od 9. na 10. julij vrgli močne sile na Sicilijo in prodirali v notranjino vzhle močnemu odporu ne preveč številnih nemških čet. Tudi posest tega otoka ne pomeni vdor v Evropsko celino. In če se sledeje posreči na nekaterih delih celine, tedaj bo obramba imela veliko prednosti, ki jih prinaša notranje bojišče. Takaj prihaja do izraza dejstvo, da je preskrba lažja in blizja, ko niso potrebni nobeni prevozi čez morja.

V zvezi z ofenzivnimi nastopi na sredozemskem področju in strahovalnimi napadi na

demška mesta so tudi težke borbe, ki se že več mesecev odigravajo na vzhodnem bojišču. Ko je nemško vojni vodstvo spoznalo napadalne načrte Sovjetov, je severno od Bjelgoroda napadlo nasprotnikovo razvršitev, ki je bila tik pred napadom. To je bil začetek ogorčenih borb, ki so se sčasoma raztegnile na vse vzhodno bojišče, in sicer od kubanskega bojišča pa prav do ozemlja južno od Ladoškega jezera.

V vzhodno azijskem prostoru so si Angleži in Amerikanci poskušali pridobiti potrebno ozemlje za boj proti Japoncem. Prodirali niso le na skrajnem severnem koncu Tibeta oceana, na vzhodni konec Aleutov, kjer so zasedli otoka Riska in Atu, temveč tudi na jug proti Salomonskemu otočju, kjer so se konec avgusta izkrcali na otoku Raudova in na jugovzhodnem koncu nove Gvineje. Te nastope, ki so stremeli za tem, da dobe v roke potrebne letalske in pomorske oporišča za nadaljnje vojne nastope, so morali plačati zelo drago s težkimi izgubami vojni in prevoznih ladij kakor tudi letalstva.

Ker so propadli vsi poskusi, da bi ponovno odprli burmansko cesto za dovoz pomoči Čankajsku, je postal položaj Kitajske čedalje košljivejši, toliko bolj, ker tam kakor v Sovjetski Rusiji hudo primanjkuje hrane. Japonski glavni stan je na temelju svojih ugotovitev lahko izjavil, da ima Japonska še zmerom strateško premno nad svojimi nasprotniki. Japonska je na Daljnem vzhodu ravno tako oborožena in pripravljena, kakor je pripravljena Nemčija in z njo ostala Evropa, da se namreč upre in odbije vse nasprotnikove invazijske poskuse.

Naloga novega vojnega leta je, vzeti nasprotniku iz rok pobudo in mu s tem preprečiti, da bi svoje nakane izvedel.

Hudi boji za mostišče v zalivu Salerno

Berlin, 17. sept. Od predvčerajšnjega dne nemške divizije srdito napadajo vtišeno sovražnikovo predmostje pri Salernu in južno od Ebolija. Pri Salernu so bili zavzeti važni višinski položaji in neki kraj južnovzhodno od mesta. V južnem zalivu je bilo sovražno mostišče še bolj stisnjeno. Razen že objavljenih potopitev sovražnih ladij v Palermem zalivu, je bilo še 16 trgovskih ladij s skupno 44.000 tonami hudo poškodovanih.

Bolgarsko načelo: mir v deželi, izpolnjevanje pogojev in zvestoba do zaveznikov

Sofija, 18. septembra. DNB. Bolgarski list »Zora« je objavil izjavo, v kateri se zatrjuje, da bo nova vlada v vsi moči skrbela za red in mir v državi in da se bo zvesto in trdno držala veljavnih pogojev in dogovorov. Potem ko je Filov postal član regentkega sveta, je predsedstvo vlade prevzel Božilov, mož velikega ugleda in dolgoletnih izkušenj, ki bo vlado vodil kot moder državnik.

Uspeh japonskega letalstva

Tokio, 15. sept. Japonsko letalstvo je včeraj petkrat bombardiralo otok Funafuti vzhodno od Salomonskega otočja in je povzročilo na vojaških napravah veliko razdejavanje. Japonski letalski oddelki so napadli tudi Guadalcanar in Rosel, koder so nastali veliki požari. Posebno hudo so poškodovana letališča. Vsa japonska letala so se vrnila na svoja oporišča.

